

1/2009

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

InSanen historia - Edesmenneet päätoimittajat vadilla _____

Myytinmurtajat - Humanistipainos _____

Jouko Koivisto - Opettaja katseiden kohteena _____

1/2009

INSANE

- 03 PÄÄKIRJOITUS
- 04 VANHAT PÄÄTOIMITTAJAT
- 08 HALLITUKSEN ESITTELY
- 10 TALVIPÄIVÄT
- 12 ALA-KOJOLA
- 13 KIRJAMESSUT
- 14 OPETTAJA KATSEIDEN KOHTEENA
- 17 RENTUKKA-ROCK
- 18 VÄITTELYILTA
- 20 MYYTINMURTAJAT
- 22 EUROVIISUT
- 23 MÖKKISEMINAARI
- 24 KAUNOKIRJALLISUUS
- 26 KIELINEUVOJA
- 27 KIRJA-ARVOSTELU

INSANEN VANHAT TOTEEMIELÄIMET ESITTÄYTYVÄT
S. 04

HUMANISTIN JÄÄKAAPPI EI ESITTELYJÄ KAIPAA.
MYYTINMURTOA S. 20

PÄÄKIRJOITUS

Tiedätkö syntytarinasi?

SANETTA VAI Sanea? Ikiaikainen keskustelu on taas *kivasti* käynnissä, ja uusi päätoimitus on heti ottanut taivutusasuun selkeän kannan: Siis kyseessä on se *mummonkeltainen* asu, joka naisella on päällä kun tanssitaan. *Draamakasvatuksellisista* syistä tässä pääkirjoituksessa vilisee edesmenneiden päätoimittajien toteemieläinten kursivoituja käpälänjalkia.

Näin syntyi InSane, *taloustaantumasta* huolimatta, keväällä 2009:

Synnytys voidaan jakaa kolmeen vaiheeseen, joita ovat avautumisvaihe, ponnistusvaihe ja raskausjäännösten poistuminen.

1) Avautumisvaihe

- Miten helvetissä me tehdään tää lehti kun meillä ei ole edes toistemme numeroita?
- No kai niitä on pakko vaihtaa.

2) Ponnistusvaihe

- Koivisto on hiihtäny jo ainakin sata kilsaa. Miks me ollaan vieläkin täällä?

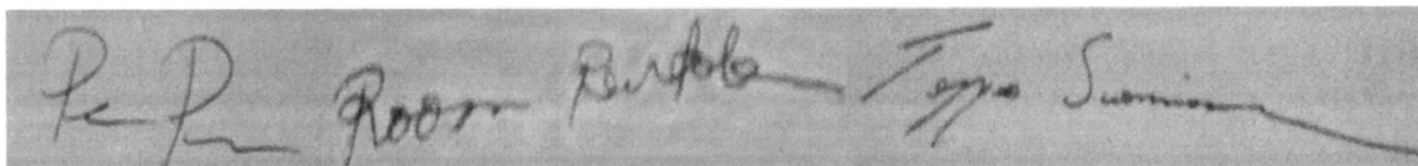
Kuulu ihme maiskutusta. Se on rakkautta. Ei saa keskeyttää.

- *Ihquu!* Kellään päätoimittajalla ei oo koskaan ollu näin *kivalia!*
- Täällä on joku ongelma.

3) Raskausjäännösten poistuminen

- Olipa yhdessä yössä taikaa.
- Mihin tän *palsternakan* vois työntää?
- Varmaa on vain se, että InSanetta ei voi elää.

PERTTU PURANEN, ROOSA RENTOLA, TEPPO SUOMINEN

Kaikki mitä et ole koskaan halunnut tietää InSanen päätoimittajista

EI OLISI INSANEA ILMAN HISTORIAA, EIKÄ HISTORIAA ILMAN PÄÄTOIMITTAJIA. KEITÄ HE OLIVAT, MISTÄ HE TULIVAT JA MIHIN HE KATOSIVAT? INSANE OTTI SELVÄÄ.

ANNUKKA HONKIMÄKI (2002-2003)

Annukan toteemieläin on rotta.

MIKSI JUURI SINÄ?

No siksi, kun minä ja kurssikaverini Saija Taivalmäki (myöhemmin Sanen pj) halusimme perustaa oman ainejärjestölehden, kun sellaista ei vielä ollut (paitsi Happykieli). Mä halusin silloin toimittajaksi, ja ajattelin, että tällaisesta lehdestä saisi hyvää kokemusta. Aluksi meidän piti olla yhdessä päätoimittajia, mutta jotenkin se päätoimittajuus sitten jäi mulle, kun Saija alkoi tähdätä noihin pj-hommiin.

OLIKO LEHTI MILLÄÄN TAVALLA HAPPYKIELEN PERILLINEN VAI LÄHDETTIINKÖ SIINÄ TÄYSIN PUHTAALTA PÖYDÄLTÄ?

Ihan lähdeittiin alusta, Happykieltä ei ollut enää ilmestynyt vähään aikaan ja se oli aika erilainen muutenkin.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA PARASTA?

No ainakin se, että koki saavansa arvokasta kokemusta toimittamisesta. Hirveetä kiirettähän sen kanssa aina piti... Mutta kyllä se oli parasta, kun alettiin vihdoinkin taittamaan ja alkoi nähdä, miltä se näytti.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA HIRVEINTÄ?

Stressi siitä, että saadaanko lehteen juttuja :). Kyllä halukkaita riitti, mutta deadlinet aina vähän venyi. Ja mainosten keräily...

MITEN PÄÄTOIMITTAJUUS ON AUTTANUT SINUA URALLASI?

No, pääsin Lapuan Sanomiin (paikallislehti) heti seuraavana kesänä ja olin siellä kolme kesää. Luulen, että päätoimittajuus vaikutti paikan saamiseen, koska se oli mun ainut kokemus hommasta siihen mennessä. Onko mulla ura? :)

KERRO INSANE-MUISTO, JOTA KUKAAN EI USKO.

Hauska muisto...on se.. kun Vihreä Haltiatar lupasi mainoksen lehteen ja menin hakemaan sitä. Ne työnsikivät mulle lasikehyksisen ison taulun ja kysyi, pystyiskö siitä skannata sen kuvan mainokseen... Kun sanoin, että vähän vaikeaksi menee, niin ne liotti pullosta irti eti-

ketin ja käski skannata siitä. Absinttipullostasta.

ONKO ELÄMÄÄ INSANEN JÄLKEEN?

Siitähän se vasta alkaa. :)

VANHAT INSANET - KUNNIAPAIKALLA VAI SAUNAN UUNISSA?

Mun InSanet taitaa olla samassa pahlavilaatikossa vanhojen Lapuan Sanomien kanssa, eli kai sitä voisi kunniaapaikaksi sanoa :)

MAAILMA ILMAN INSANEA ON KUIN...

Nakki ilman silmää.

TERVEISET INSANEN LUKIJOILLE.

Kirjoittakaa InSaneen, se kasvattaa järkeä. Ja Jouko Koivistolle terveisiä, jos se on InSanen lukija! Huippu opettaja, jonka oppeja tulvahtelee vieläkin mieleen omassa opetustyössä.

Viivi ja Pyry, mangusti ja koala.

MIKSI JUURI TE?

V: Olin Annukan kans kesätöissä Lapuan Sanomissa. Se kysy et huvitasko. Sit mä pyysin Pyryä. Haaveilin journalistiikan opinnoista ja olin kiinnostunut alasta. En päässy lukemaan, joten luin suomea. Ja tuli sitten tämän tilaisuus.

P: Joo, kyl muakin kiinnosti.

MITEN LEHTI UUDISTUI TEIDÄN AIKANANNE?

P: Yks lehti tehtiin vanhalla mallilla lämmittelyks, 2004 keväällä, eka lehti. Sitten muutettiin ulkoasu täysin.

V: Materiaali meni uusiks.

P: InSane-nimi ja pääkirjoitussivu on enää samannäkösiä.

V: Sit oli sellanen et otettiin aika kovia nimiä haastateltaviks.

P: Arvi Lindin kohalla oli vähän et jumalauta se oikeesti suostu!

V: Mä sain sen yhteystiedot Keski-suomalaisen kautta.

P: Sit mentiin juna-asemalle täristeren vastaan. Se oli vähän et moi, Lindin Arvi! Se kettuili InSane-nimelle et mikä suomen opiskelijoiden lehti tää on.

V: Mä oon ehtiny haastatella aika monia ja voin sanoo et kaikista haastateltavista haasteellisim on ollu Arvi Lind. Se ei pysy yhtään asiassa.

MIKÄ OLI LEHDEN TEOSSA PARASTA?

V: Huono huumori. Aamulla seittemän aikaan...

P: Jonkunnäkönen kunnianhimo meillä oli. Se et sai suunnitella koko pake-tin.

V: Ja sit se et konsepti ei ollu mitenkään tiukka. Ja aika samat näkemykset meillä oli.

P: Joo, ei mitään isoja tappeluita.

V: Kuvituskuvien otto. Meillä oli joku kädenvääntökuva. Ne hetket on jääny

mieleen.

MIKÄ OLI LEHDEN TEOSSA HIRVEINTÄ?

P: Mainosten kerääminen on aika inhottavaa hommaa.

V: Sillon jo toivottiin et siinä ois joku muukin. Aina ei oikein löytyny porukkaa.

P: Inhottavaa tyrkyttämistä... jotenkin se oli semmonen välttämätön paha. Sohvi on onneks ollu melkonen kivijalka. Yritettiin vähän ettiä uusia mainostajia. Jotkut oli vähän nihkeitä.

MITEN PÄÄTOIMITTAJUUS ON AUTTANUT TEITÄ URALLANNE/ MITEN TULEE AUTTAMAAN?

V: Se on mulla nytkin CV:ssä et oon ollu ainejärjestölehden päätoimittaja. Kyl mä luulen et sitä katotaan hyvällä.

P: On todellakin ollu hyötyä. Kun hain nykyistä työpaikkaa, niin mulla oli juttunäytteitä. Uskon että pääsin sillä parin journalistiikanopiskelijan ohi. Ja se kun opeteltiin taittamaan. Ei mulla oo mitään koulutusta siihen. Mä oon opetellu sen InSanessa. Se on se kova juttu et tässä on langat käsissä alusta loppuun.

KERTOKAA INSANE-MUISTO, JOTA KUKAAN EI USKO.

V: Koko yö taitettiin. Puoli viidestä iltapäivällä seittemään aamulla.

P: Se piti viedä joskus kaheksan yheksän aikaan painoon.

V: Mulla oli vielä joku luento sen jälkeen.

P: Oli kyllä aika epätodellinen olo. Montako sivua vielä?! Tästä on olemassa legendaarinen aamukaheksalta otettu kuva.

TOTEEMIELÄIMET?

P: Koala.

V: Mä mietin jotain tollasta kans.

P: Koala osaa ottaa rennosti.

Perttu: Siis kaks koalaa?

P: Tämän takia me ollaan tehty tätä yhdessä.

V: Koala on hyvä. Se rapsuttelee mahaa ja vähän avaa toista silmää. Välillä syö. Mä voisin olla myös mangusti. Montako niitä voi olla?

Perttu: Yks.

P: Tässä on säännöt, tajuatsä?

ONKO ELÄMÄÄ INSANEN JÄLKEEN?

V: Äää! Elämä loppuu! No ei. On tietenkin.

P: Sitähän ei ole vielä pystytty toteamaan, koska InSane elää ja voi hyvin. Kyllähän se meitä kaikkia mietityttää mitä sen rajan takana on, mutta... ehkä se InSane ei lopu.

V: Se on myös ilahduttavaa että se voi hyvin. Oli pelko siitä että tää loppuu.

VANHAT INSANET – KUNNIAPAICALLA VAI SAUNAN UUNISSA?

V: Ei ehkä ihan kunniapaikalla.

P: Olen laittanu työhakemuksiin. Musta se on kunniapaikka InSanelle.

V: Mä en oo varma missä kaupungissa ne on.

P: Vaihtoehot kuitenkin voi rajata alle viiteen kaupunkiin?

V: Joo, yhen käden sormilla voi laskea. Mut on ne tallessa.

MAAILMA ILMAN INSANEA ON KUIN...

P: Haastattelu ilman kekseliäitä vastauksia.

V: Kaoottisuus ilman viehättävää sotkua.

TERVEISET INSANEN LUKIJOILLE.

V: Ai nyt saa lähettää terveisiä? Mä en oo ikinä saanu lähettää terveisiä!

P: Kiitos ja anteeks.

**MARICA
(2006)**

JENSEN

MIKSI JUURI SINÄ?

Ehkäpä olin ainoa tarpeeksi innokas opiskelija ottamaan pestin vastaan.

MITEN LEHTI UUDISTUI SINUN AIKANASI?

Tein pientä hienosäätöä ilmeen suhteen, muun muassa fontti vaihtui aikamani helpommin luettavaan.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA PARASTA?

Lehden suunnittelu ja juttujen kirjoittaminen.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA HIRVEINTÄ?

SANNA AHOKAS (2008)

MIKSI JUURI SINÄ?

Satuin kysymään Pauliinalta ja Jaanalta et haluuteko te jatkaa. Pauliina oli päättänyt lopettaa. Tuli se kysymys niille hyvään aikaan. Et mitään valintajuttua ei ollut.

MITEN LEHTI UUDISTUI SINUN AIKANASI?

En hirveän tarkkaan tiedä mikä traditio on. Oon siinä käsityksessä että aika vähän on ollut teemanumeroita.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA PARASTA?

Tykkään ideoimisesta. Toteutusvaihe ei oo niin kiva. Kuvaaminen ja kuvankäsittely. Myös näissä se suunnittelu.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA HIRVEINTÄ?

Ehkä tekninen puoli. Mä en tiä mitä nappulaa pitäis painaa! Ja sit YTHS:n ylilääkärin pyytäminen haastateltavak-

Muistot ovat kultaantuneet jo vuosien varrella. Ehkä kaikista hirveintä oli pitkät yöt taittoa tehdessä, kun samaan aikaan viimeistelin pro graduani.

MITEN PÄÄTOIMITTAJUUS ON AUTTANUT SINUA URALLASI / MITEN TULEE AUTTAMAAN?

Valmistuttuani minusta on tullut tiedottaja ja samalla päätoimittaja asiakaslehtemme.

KERRO INSANE-MUISTO, JOTA KUKAAN EI USKO.

Koskaan päätoimittajuuteni aikana InSanen kokouksiin ei tullut muita kuin minä, jolloin kyllä oikeasti meinasi usko lehden ilmestymiseen loppua...

ONKO ELÄMÄÄ INSANEN JÄL-

si. Se teki sen ihan omalla ajallaan. Pyytää jotain palvelusta, ei kauheen kivaa.

MITEN PÄÄTOIMITTAJUUS ON AUTTANUT SINUA URALLASI / MITEN TULEE AUTTAMAAN?

Olisin päässy yhteen harjoituspaikkaan, jossa viestintätehtävät on isona osana, mut suomen kielessä ei voinu saaha sinne apurahaa. Jos apuraha ois ollut kunnossa, niin oisin päässy.

KERRO INSANE-MUISTO, JOTA KUKAAN EI USKO.

Luultiin jo että on lehti valmis ja vietiin painoon. Vois kuvitella että osais ajatella sitä sivumäärää: sen pitää olla neljällä jaollinen. Ajattelin kyllä että sen pitää olla parillinen luku.

ONKO ELÄMÄÄ INSANEN JÄLKEEN?

On. Melkein vois sanoa, ettei oo elämää InSanen aikana. Kannattaa muistaa, että kun yksi aika päättyy, niin uusi alkaa. Ja henkiin jäävä oon...

KEEN?

On, silloin se vasta pääsee valloilleen.

VANHAT INSANET - KUNNIAPAIKALLA VAI SAUNAN UUNISSA?

Kunniapaikalla tutkintotodistukseni vierellä tietysti.

MAAILMA ILMAN INSANEA ON KUIN... MIKÄ ILMAN MITÄ?

Tähän on helppo vastata: kuin oma opiskeluaikani ilman Matti Leiwoa.

TERVEISET INSANEN LUKIJOILLE.

Muistakaa auttaa InSanen päätoimittajia työssään, sillä ilman heitä ei olisi InSaneakaan. Hyvää kevättä kaikille!

onks tää Frederikiä?

VANHAT INSANET - KUNNIAPAIKALLA VAI SAUNAN UUNISSA?

Hautautuneet paperipinoon. Minä en heitä ikinä mitään pois.

MAAILMA ILMAN INSANEA ON KUIN...

Poliisi ilman huumekoiraa.

TERVEISET INSANEN LUKIJOILLE.

Voisko se ihana villissonni nyt viimeinkin heittää mut seinään?

Sanna on karhu.

JAANA KINNARI JA PAULIINA KYLÄ-UTSURI-

Jaana on citykani, Pauliina on siili.

RIPATTI (2007-2008) MIKSI JUURI TE?

J: Olin ekassa Sanen vuosikokouksessa ikinä, ja siellä tuli ilmi ettei oo päätoimittajaa. Mä olin sillei että jos mä saan paljon päätoimittajakavereita, niin sit mä voi ryhtyy.

P: Mä oikein muistan sen aamun. Olin suuttunu että muut tekee kaikkee hienoo ja mä en tee mitään. Ja sit ku tuli tää päätoimittajajuttu sähköpostiin, niin se kuulosti siltä että nyt voi tehdä jotain suurta!

MITEN LEHTI UUDISTUI TEIDÄN AIKANANNE?

P: Siitä tuli viihteellisempi. Jätettiin jotain juttusarjoja pois. Esim. Fennicumin fiksut.

J: Mille ei löytynyt kirjottajia. Emmä tiiä oliko ne ees niin kiinnostavia.

P: Meillä oli yritystä ja ideoita paljon.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA PARASTA?

J: Juoruaminen.

P: Tutustuttiin toisiimme aika paljon. Revittiin hiuksiamme täällä kaheksaan

illalla. Meillä oli tosi kivaa. Sen 40-vuotispaketin tekeminen oli kivaa.

J: Muutenkin... Siinä oli semmonen urge siinä että nyt on pakko jatkaa perinnettä. Kun se lehti on aina ennenkin ilmestyny.

P: Must oli ihan huippuu oppii käyttää sitä taitto-ohjelmaa.

MIKÄ OLII LEHDEN TEOSSA HIRVEINTÄ?

P: Quarckexpress. Se taitto-ohjelma. Sen temppuulu. Oli sellasta että välillä teki mieli itkee. Teki mieli heittää seinään.

J: Mä tein monta kertaa silleen et mä tallensin mut sit ne ei ollukaan tallentunu. Ihmiset ei kirjottanu vaikka lupas. Yks juttu saattaa ratkasta, ilmestyykö koko lehti.

P: Koska lehti ilmestyy? Millon InSane ilmestyy? Aina kokouksissakin... Ootteko jo taittaneet? Se on nopee juttu. Tehkää äkkiä!

MITEN PÄÄTOIMITTAJUUS ON AUTTANUT TEITÄ URALLANNE / MITEN TULEE AUTTAMAAN?

J: Auttoi.

P: En oo oikein päässy vielä testamaan mut uskon ja toivottavasti.

J: Kyllä se oikeestaan on aika yleis-työhyödyllinen taitto. Jos on vaikka tarvetta tehdä julisteita tai postereita...

KERTOKAA INSANE-MUISTO, JOTA KUKAAN EI USKO.

J: InSanen historiaan mahtuu toimittuksen suojeluksessa ollut nimetön toimittaja. Lue enemmän siitä 40-vuotisjuhlapainoksesta. Eiku se oli kevään lehti.

P: Jäihän siitä pois se "laulajat raakkuivat".

J: Toivottavasti jäi koska mä en muista.

TOTEEMIELÄIMET?

P: Hei mää tiiän. Mun on siili.

J: Saaks sanoo kaks?

Perttu: Saa, mut niistä pitää valita toinen.

J: Sit mä valitsen citykanin. Ne on söpöjä mut ne tekee tuhoja. Ja lisääntyy.

P: Ootsä samanlainen?

J: E.

P: Emmä sitä lisääntymistä tarkoittanu.

ONKO ELÄMÄÄ INSANEN JÄLKEEN?

P: Kyl mua harmittaa aina tasasin väliajoin. Luopumisen tuska oli hirmuinen.

J: Itse olen paikannut tätä InSanen jättämää tyhjyyttä puheenjohtajan tittelillä. Pitääkin olla jotain stressaavaa.

P: Laita siihen: mä alan nyt päästä elämässä eteenpäin... ettei jää väärä mielikuva.

VANHAT INSANET - KUNNIAPAIKALLA VAI SAUNAN UUNISSA?

J: Oikeesti ne pölyntyty sanelaisten nurkissa. Kun Fennicumin kirjasto tulee käyttöön, niin ne vois laittaa sinne oikeesti esille.

P: Hyvä idea. Turha se on lehtee joka vuos painaa, jos ne on vaan jossain piilossa.

J: Mut ei missään tapauksessa saunan sytykkeiksi. Paitsi jos on hengenvaara.

MAAILMA ILMAN INSANEA ON KUIN...

J: Mummo ilman puuterin värisiä alushousuja.

P: InSanellinen maailma on kuin sane ilman toista e:tä. Se niinku poikkes kysymyksestä mut se on ajankohtainen.

TERVEISET INSANEN LUKIJOILLE.

P: Kaikki on söpöitä ja kivaleita ja viettäkää hauska kesälomali!

J: Nauttikaa mummonkeltaisesta

Sanen hallitus 2009-2010

TEPPO SUOMINEN

1. NIMI	6. JOS LÄHDET ULOS, MISTÄ SINUT LUULTAVIMMIN LÖYTÄÄ?
2. IKÄ	7. LEMPILAUSEESI?
3. TEHTÄVÄSI SANESSA	8. VIIMEINEN KATSOMASI ELOKUVA?
4. SIVUAINEESI (NYKYISET JA TULEVAT)	9. MIKÄ ON PROPINKVATIIVI?
5. VALITSE JOKU MUUMI-HAHMOISTA JA PERUSTELE VALINTASI.	

1. Jaana Nahkuri
2. 42 x 42 : 666 + 1234 - 1280 + 65,7
3. Pelkkä jaana eli pj.
4. Kirjallisuus, journalistiikka, yhteisviestintä, sosiologia.
5. Olisin noita, koska "kun minä joskus oikein jysäytän, se ei totisesti ole mikään kamelin pieru!"
6. Kampuskirjaston kahvilasta, Lozzista tai Länkkäriltä. Oikeasti ulos mennessäni en viitsi näyttää naamaa-

- ni samassa paikassa turhan usein.
7. Lempilauseeni tai oikeammin lempiajatukseni on se viikonloppu-aamun ajattelma, siellä unen ja valveen välimaastossa, kun on jo tunnistanut, kuka on ja missä on ja sitten viimein tajuaa, milloin on: "On viikonloppu, ei tarvitse vielä herätä".
  8. Pianisti. Ahdistuin siitä moneksi päiväksi, mutta se hyvä elokuva.
  9. Pinkin ohittava vadinomainen objekti.

1. Liisa Petäjistä
2. 19 vuotta
3. Varapuheenjohtaja eli veepeejee
4. Tällä hetkellä lueskelen kirjallisuutta ja myös kansantanssiharrastus alkaa pikku hiljaa tuntua sivuaineelta. Tulevina vuosina haaveilen opiskelevani historiaa, etnologiaa, puheviestintää, journalistiikkaa...
5. Valitsen muumipapan Jenni-tädin, sillä hänen lausumistaan sanoista "Pyöreä talo, tyyppillistä veljenpojalle-

- ni!" on tullut elämäni oivallinen sisäpiirisanonta.
6. Mennä ulos on minulle yhtä kuin lähteä tanhuamaan. (Jos tässä baaria haetaan niin Vakiopaine on kyllä aika folk.)
  7. Pidän monenlaisista lauseista, pitkistä ja lyhyistä. Yhtä ainoaa suosikkia liki mahdoton valita, mutta mukava on esimerkiksi lause "kyä tässä ny jotai häikkää o".
  8. Happy-go-lucky. Parempiakin on tullut katsottua.

9. Äh, lunttaamatta en kyllä muista. Nimi kuitenkin tuntuu. (Saako tästä puoleikkaan pisteen tai edes plus-san?)

1. Heidi Paasikunnas. Jyväskylässä saanut liikanimen Hede, se kelpaa myös.
2. 20 vuotta
3. Kuulua Sanen hallitukseen...
4. Sen kun tietäisi. Kirjallisuus on nykyinen ja tuleva sivuaine, mutta jotain muutakin pitäisi kehittää. Varmaa on ainoastaan se, ettei matikasta tule sivuainetta koskaan.
5. Nuuskamuikkunen. Koska se on niin varma omasta elämäntavastaan, että on valmis nukkumaan kaikki yönsä teltassa. Ja koska muumit olisi liian hilpeän hauskan hassuja ilman sitä.
6. Oikeasta paikasta väärään

- aikaan.
7. En miä tiä. (Ja se oli sitten se lempilause, eikä kyvyttömyyttä vastata kysymykseen.)
  8. Täällä Pohjantähden alla, minkä vuoksi päässäni on koko viikon taukoamatta soinit: Köyhä Suomen kansa/katkaa kahleitansa jne.
  9. Olen muistamaisillani sen, mutta ihan just nyt ei tule mieleen.

1. Mari Kröger
2. 19 vuotta
3. Sihteerin (+YK-, fuksi- ja bilevastaava)
4. Opekokoulutuksen jutut eli kirjallisuus, pedagogiset ja puheviestintä. Tulevaisuudessa luvassa ainakin erkapedaa!
5. Täytyy sanoa Niiskuneiti, ollaan jotenkin niin samanlaisia. Tosin olin pienenä kauheen kateellinen sille, kun

- sillä oli niin hieno nilkkarengas
6. Ensiksi kannattaa tarkistaa kaikki kahvilat, baareista todennäköisimmin on GM.
  7. Ruoka on hyvää ja syöminen kivaa.
  8. Vuoden 1947 Moulin Rouge. Nam.
  9. Sehän on ns. viides infinitiivi, "facebookaamisillani".

1. Vesa Holm
2. 21
3. Netti- ja tiedotusvastaava, yleinen nakkikone
4. nykyiset: kirjallisuus, yhteiskuntapolitiikka, tulevat: yhteisöviestintä, etnologia, kemia, ydinfysiikka, tähtitiede jne.
5. Piisamirotta, koska pessimisti ei pety koskaan. (Toisaalta pessimismi

on turhaa, ei se kuitenkaan mitään auta.)

6. Sieltä mistä muutkin.
7. Sanomattakin on selvää, että.
8. Forrest Gump.
9. Metroseksuaalinho kevään muotiväri. Pukeudu sinäkin propinkvatiiviin!

1. Maiju Partanen
2. 20
3. Rivihallituslainen
4. Nykyiset: kasvatustiede, kirjallisuus, psykologia. Tulevat: Toiveena draamakasvatus.
5. Valitsen Pikku Myyn, koska olin se penkkareissa. Oikeasti olen vain semipieni ja harvoin edes pippurinen.
6. Polkemassa tai juoksemassa

- johonkin suuntaan. Jos ulkoilemisella viitataan yöelämään, niin Vakiopaineesta tai Rentukasta kannattanee etsiä ensimmäisenä.
7. Minä rakastan sinua.
  8. Happy-go-lucky.
  9. Kiteytynyt rakenne, jonka hallitukset ovat muistamaisillaan ja suuri osa hylkäämisillään käytöstä kokonaan.

1. Teppo Suominen
2. 20
3. Penninvenyttäjä, kynäpyörittäjä ja vähän vastaavuuksia päälle (rahastonhoitaja on siis titteli, jolla tähän julkaisuun päädyin)
4. Kirjallisuus ja pedagogiset nykyään, viittomakieli ja filosofia kenties tulevaisuudessa.
5. Nuuskamuikkunen se on. Sehän

soittaa jopa huuliharppua! Ja elää teltassa, joten boheemiudesta pisteet.

6. Mahdollisuudet ovat lähes rajattomat. Kotioven tuolta puolen.
7. Aika hankala päättää... "Miksi ei?"
8. Yes-Man. Unohtakaa rajanne, ja sanokaa kyllä!
9. Niinkutsuttu viides infinitiivihän tuo on.

LISÄKSI SANEN VASTAAVUUKSIA HOITAVAT TITTA HÄNNINEN (OSMA- JA MERKKIVASTAAVA, VARAJÄSEN), EVELIINA LAURILA (VARAJÄSEN), HELI JOUTSEN (LIIKUNTA- JA YK-VASTAAVA), MINNA KERÄNEN (YK- JA BILEVASTAAVA), ANU KOSKIKERO (YK- JA BILEVASTAAVA), KATRIINA HUTTUNEN (KULTTUURIVASTAAVA), ESSI MALIN (YMPÄRISTÖVASTAAVA), HENRIKKA KURONEN (LIIKUNTAVASTAAVA), HELI HÄMÄLÄINEN (EMÄNTÄ) JA INKERI RAPIO (MERKKI-, KOPO- JA SOPOVASTAAVA).

En vittuilisi, saatan olla joku päivä lastesi opettaja...

...SANOO OPEOPISKELIJA ja suuntaa jo vuodesta 1947 järjestettyjä Talvipäiviä kohti. Tämän vuoden Suomen opettajaksi opiskelevien liiton talvipäivämatka vei 20.–22.2. Savonlinnaan, itäiseen oopperajuhla-kaupunkiin. Toistatuhatta opettajaksi opiskelevaa ympäri Suomea kokoontui

rukka pääsi jaloittelemaan ja täydentämään retkievästyksiään. Tämän jälkeen suuntasimme kohti majoituskouluamme lyseon lukiota ja pääsimme kohtaamaan karun totuuden: viikonloppu pitäisi yöpyä juhlasalin lattialla. Nukkuminen reissulla oli kuitenkin toisarvoista, joten pienistä on turha valittaa.

jälkeen ilta jatkui pikkutunneille kestäneillä bileillä opettajankoulutuslaitoksen liikuntahallilla Heikinpohjassa. Puoli yhdeksän aikaan meininki oli vielä melko vaisua, mutta parin tunnin sisään tunnettuja hitticovereita hyvällä meiningillä soittaneet tuntemattomat kyvyt Konteksti ja Welmu saivat tunnelman nousemaan. Bongailimme

bilettämään ja riehailemaan helmikuusen viikonlopun ajaksi ja meininki oli sen mukaista. Viikonloppu oli pitkä ja raskas, mutta sitäkin mielenkiintoisempi.

Matka alkoi usean bussilastillisen ja yhdeksän possusanelaisen voimin Seminaarinmäeltä puoliltapäivin perjantaina ja muutamaa tuntia ja pariasataa kilometriä myöhemmin Savonlinna siinsi jo nurkan takana. Kaupungin laitamilla sijaitseva ABC-asema teki kuukauden tulosenäytyksen, kun bussimatkan loppumista kärsimättömänä odottanut retkeläispo-

Sanen tiimi edusti näyttävästi sika-teemalla: olimme enemmän tai vähemmän vaaleanpunaisia ulkopai-kallissikoja saporoinemme, korvinemme, pinkkeine aurinkolaseinemme ja edustuspaitoinemme. Ensimmäisenä iltana perjantaina suuntasimme kohti Kauppatoria ja avajaisseremoniaa, jossa osallistujat toivotettiin tervetulleiksi monilla puheilla. Lämmittelybiisinä lauloimme ja tanssimme savolaisittain "Piä-olokapiät-peppu-polovet-varpaat" -kappaleen. Illan teemana olikin lähinnä tanssiminen ja hyvä musiikki, sillä avajaisten

illan kuluessa maskottimaista Ilkka Jääskeläistä, joka pyöri hallilla ja veti väkeä puoleensa kuin magneetti, vaikkei ohjelmaan kuulunutkaan.

Lauantai alkoi massiivisella Lumiriehatapahtumalla Heikinpohjan kentällä Saimaan rantamilla. Sinne siirryttiin kävellen koko nauhamaisen kaupungin läpi torilta alkaneessa kulkueessa. Poliisisaattue olisi kruunannut vaelluksen, mutta sen puuttuessa tyydyimme ulisemaan ja huutelemaan ohikulkijoille. Joku viaton sivullinen erehtyi kysymään, olemmeko opeopiskelijoita, ja sai vastaukseksi: "No ei

todellakaan, miks helvetissä me oltais?!” (Henkseleiden paukuttelu saattaa ryhmän turvasta huolimatta olla vaarallista myös talvipäivillä. Tarina kertoo, että otsikon tekstillä varustettuihin paitoihin pukeutunut tiimi oli saada pataan huumorintajuttomilta karjuilta.)

Itse lumirieha sisälsi niin lumifutista, ihmispyramideja, sillitysrautacurlingin SM-kisailua kuin kuumaa makkarakin. Iltapäivä kului pakkasesta huolimatta hauskoissa tunnelmissa, ja hervoton mäenlasku viihdytti niin jalokoihin jääneitä lapsia kuin meitä talvipäiväilijöitä. Pahimmat uskalikot poistuivat mäestä lievästi loukkaantuneina, mutta tietävästi kukaan ei menettänyt.

Ne onnekkait, jotka korjasivat luunsa ajoissa Heikinpohjasta ja taivalsivat Olavinlinnaa, pääsivät osallisiksi iltapäivätansseista. Tilojen pienuuden vuoksi sisään pääsi vain muutama sata henkeä, onneksi meitä sanelaisia oli useita. Trio Pasi Suikkanen viihdytti hausalla suomalaisella tanssimusiikilla ja saimme valssailua ja tangoilla sydämemme kyllyydestä. Historian siipien havina huokui keskiaikaisen linnan seinämistä eikä talvinen kylmyys työntynyt tanssisalin uumeniin. Jammaulun jälkeen ruoka ja hengähdystauko olivat enemmän kuin kaivattuja, sillä edessä olivat vielä aamuyöhön kestäneet iltabileet. Lauantain viihdyttäjinä olivat ”kaupungin kaunein bilebändi” Likka sekä ”tuore finnhitskokkeli” Lipsaset. Haalarit sai rokatua solmuun ja musiikin lomassa jaettiin myös päivällä pidettyjen kilpailujen

palkintoja ja julistettiin ensi vuoden talvipäiväkaupunki. Eläköön Jyväskylä ja TP 2010!

Sunnuntain herätystä todellisuuteen pehmensi mahtava aamupala: kahvia, teetä, leipää, hedelmiä, puuroa, muroja, nakkeja, lörtsyjä ja mitä vaan ikinä voi toivoa. Ruokapuoli oli koko viikonlopun ajan erinomaista ja ansaitsee ehdottomasti kehuja, moni juhlija olisi varmasti hyytynyt ilman kunnollisia aterioita ja aamiaisia.

Kaiken kaikkiaan talvipäivät jättivät hyvin mielenkiintoisen jälkimaun. Allekirjoittaneelle ensimmäisten talvipäivien korkkaaminen kotikaupungissa oli tutun ja turvallisen hauskaa ja hämmentävää. Paljon muutakin olisi ollut mahdollisuus kokea, sillä sekä lauantaille että perjantaille järjestet-

tiin vaihtoehtoista ohjelmaa mm. rukoushetken, leffailun ja Jäälinafestivaalien muodossa. Tapahtuman tunnelmaa on mahdoton pukea sanoiksi, enkä itse ymmärtänyt mitään ensimmäisen kerran perusteella, joten miten on: tavataanko ensi vuonna Seminaarinmäellä?

Mitä kuusi vuotta opettaa?

KUUSI VUOTTA on pitkä aika.

Syksyllä 2003 (vajaa kuusi vuotta sitten) minulla oli nolla opintopistettä. Olin fuksi. Kirjasto ja luentosalit olivat vain täpliä kartassa. Sitten löysin paikat, ja nyt kasassa on lähes kolmesataa opintopistettä. Olen melkein maisteri

Mutta tärkeimmistä opinnoistani ei ole jaettu opintopistettä. Nämä opinnot on suoritettu luentosalien ulkopuolella, ilman tenttikirjoja. Uskoakseni moni silloisista fuksitovereistani ajattelee kohdallaan samoin. Tärkeimmät opintomme on suoritettu porttikongeissa, kahviloissa, eteisissä, saunojen lauteilla, sairaaloissa, uima-altaissa, maitokaupoissa, asemalaitureilla, pyykkituovissa. Näihin kursseihin ei ole opinto-opasta tai ilmoittautumisaikoja. Ne vain tulevat.

MUISTAN PUHELUN äidille, kun pyykkikoneessa oli liian monta nappulaa. Isääni tavoittelin veropapereiden keskeltä. Olen tehnyt Bic Maceja sekä unohtanut kokonaisen perheen ranskalaiset take away -pussista. Olen herännyt viideltä pakkaamaan kanoja. Olen haastatellut Vietnamin suurlähettilästä, joka suositteli maataan aurinkoturisteille, koska heillä on "bjuutiful long vait bitches". Kaikkea ei tenttikirjoissa kerrota.

Mutta on myös oppitunnit, joista ei puhuta lounastauolla puolitutun kanssa. *Mitä kuuluu? Ihan hyvää, ensi viikolla tentti, Dostojevski on hyvä, mutta paksu.* Vaikka mielessä eivät ole venäläiset klassikot vaan Ihan Muita Tiiliskiviasioita. Kuusi vuotta tuskin kenelläkään menee täysin putkeen ja nappiin.

Me fuksit vuosimallia -03 osaamme ehkä jo lauseenjäsennyksen. Mutta jäsennäpä lauseita ja elämää, kun pitää päättää kumpi puolisoista pitää sohvan tai ceedeet. Ja entäs marsu? Marsu on substantiivi ja juuri äsken subjekti. Mutta missä se vikisee ensi yön?

On ollut aamuja, jolloin matka sängystä kylpyhuoneeseen on ollut tuhat ja yksi kilometriä. On ollut kylmeneviä käsiä tai käpäliä, märkiä sukia, mustia paahtoleipiä, punaisia luureja. Mutta lopulta on tulleet myös aamut, jolloin on noustu kilpaa auringon kanssa. Kevät on sulattanut pakkaset. On saatu kermavaahtoa kaakaon päällä. Marsukin neliapiloita kippoonsa.

ELÄMÄ ON hassu paikka, siihen ei päde kartat tai kompassit. On ollut kiehtovaa matkata fuksista (melkein) maisteriksi, pojasta (melkein) mieheksi. Mutkineen mäkinen maisemineen. Toivottavasti muidenkin kuusivuotiset ovat olleet yleisarvosanaltaan vähintään tyydyttäviä.

Janoan tietää, mitä seuraavat kuusi vuotta tuovat. Tosin pianhan se selviää. Kuusi vuotta on lyhyt aika. Se kiittää. Pidetään hatuistamme ja marsuistamme kiinni.

TUOMO ALA-KOJOLA

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

Kirjamessevieraana Paviljongissa

JYVÄSKYLÄN KIRJAMESSET valtasivat Paviljongin 28.-29.03 jo kolmannen kerran. Minulle vierailu oli kuitenkin ensimmäinen. Ja kyllähän siellä niitä riitti – kirjoja ja kirjailijoita nimittäin.

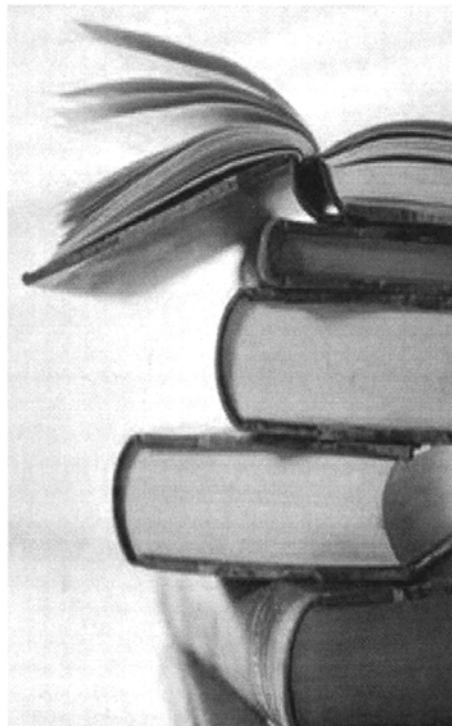
EN TIEDÄ, oliko messuilla lauantaina viikset ja vilinää ja tarjouksien perässä juokseva väenpaljous, mutta sunnuntaiamuna tunnelma oli ainakin rauhallisen leppoisa. Käytävillä oli sen verran väljää, että liikkumaan olisi pystynyt myös kärryrypyriä tekemällä – törmäämättä ihmisiin siis. Aamupäivän kuluessa väkeä tuli enemmän paikalle, mutta näytteilleasettajien kojuilla pyörähtiin silti varovasti eikä tarjouskirjoja tarvinnut raastaa toisten niitä havittelevien käsistä. Ehkäpä kirjamesseujen vierailijat ovat sitten vain niin sivistyneitä, ettei tulisi mieleenkään käyttää kynänpäitä vieressä tungeksiiviin kanssamessuilijoihin, vaikka suosituimmissa kojuissa välillä ahdasta olikin.

MESSUJEN TEEMANA oli tänä vuonna suomalainen kirjallisuus – Kalevala 160 vuotta. Jos oli jaksanut hieroa unenrippeet silmistään heti aamutui- maan (mikä vaati sunnuntaina vähän ylimääräistä ponnistusta, kelloja kun siirrettiin kesää kohti) ja tullut messuille kolmensadan ensimmäisen joukossa, sai palkaksi lauantaina *Kalevala Lippaan* ja sunnuntaina Elias Lönnrotin patikkamatkoista kertovan *Vaeltaja*-kirjan. Tämän kirjalahjan lisäksi messujen teemasta muistuttivat muun muassa Kalevalan henkilöiden mukaan nimetyt ohjelmalavat ja perinnesepä Markus Aholan paikalle pystyttämä Manalanpaja, jossa mm. koruja taotaan vanhoja perinteitä ja valmistustapoja kunnioittaen. Myös ohjelmassa Kalevala-teema oli huomioitu, esimerkiksi Timo Parvela oli kertomassa nuorten fantasiakirjastaan *Tiera*, joka yhdistelee

nykyhetkeä ja Kalevalaa toisiinsa.

KIRJAILIJAVIERAITA KIRJAMESSEILLA riitti tietysti paljon muutenkin. Jos kirjahyllyt pullistelivat jo entisistä opuksista, saattoi messuille pistäytyä vain bongailemaan julkiksia. Haastateltavina pyörähtivät Sofi Oksanen, Tommy Tabermann, Rosa Meriläinen, Anu Holopainen ja monet muut. Sunnuntaina erityisesti Sofi Oksasen ja Imbi Pajun kertoessa artikkelikokoelmastaan *Kaikea takana oli pelko* kerääntyi Väinämöinen-lavan ympärille melkoinen väentungos.

KIRJAMESSET OLI erinomainen tilaisuus sortua heräteostokseen ja "säästää", sillä "ei tuota tai tuota kirjaa noin halvalla mistään muualta löydä" ja "olenhan minä tuonkin oikeastaan aina halunnut lukea" ja niin edelleen, kunnes kirjakassit vetivät käsivarsia jo lattiaa kohti. Tarjolla oli paljon uutuuksia sekä vanhempia kirjoja edulliseen hintaan ja tietysti niitä monenlaisia tarjouksia – kolme kirjaa kymppillä, kolme pökkaria kahden hinnalla, osta vähintään kymmenellä

eurolla ja saat yllätyslähjan.

KIRJOJA SAI kaiken kaikkiaan hankittua uutena niin halvalla, että oli pienoinen yllätys siirtyä antikvariaattien puolelle ja havaita, etteivät kirjat olleet siellä juuri halvempia, vaan monesti jopa kalliimpia. Sen ymmärtää tietysti harvinaisempien keräilykappaleiden ollessa kyseessä, mutta muutaman vuoden vanhoja melko tavallisiakin kirjoja myytiin turhan tyriiseen hintaan, olkoot sitten kuinka uuden ja vähän käytetyn näköisiä tahansa. Muutenkin kannatti ennen jonkin tietyn kirjan ostamista vilkaista, että saisiko joltakulta toiselta näytteilleasettajalta saman teoksen pienemmällä kasalla euroja.

KIRJANMERKKIEN KERÄILIJÄLLE – jollaiseksi itse tunnustaudun – Kirjamesset oli kannattava vierailukohde, sillä merkkejä tuputettiin monelta taholta. Ne toimivat näytteilleasettajille käteväenä mainoskikkana; kirjanmerkkiin oli painettu yrityksen yhteystiedot tai mainos jostakin kirjasta. Hupaisin oli Aalto-kirjastojen merkki, johon oli painettu käyttäytymissääntöjä kirjastossa, kuten "Kuka sieltä kurkkaa? Älä taita sivun nurkkaa!" ja muita yhtä luovia oivalluksia.

JA JOS kirjojen ja kirjailijoiden ympäröimänä iski ylitsepääsemätön halu siemailla punaviiniä – tai miksei valkoviiniäkin – löytyi apu läheltä. Viini 2009 -tapahtuma järjestettiin samana viikonloppuna ja jos ikää riitti, niin yhdellä pääsylipulla pääsi molempiin kekkereihin. Kirjojen ja viinin yhdistelmä on ilmeisesti katsottu niin toimivaksi, että yhteisellä aikataululla messuillaan myös ensi vuonna.

Rohkanti lehti uusia seikat ja!

Mikko Mäntö

Opettaja katseiden kohteena

TEKSTI: HELI HÄMÄLÄINEN
KUVA: REETTA NIINISALO

OPETTAJA-LEHTI kirjoitti tammi-kuussa opettajien ulkonäköpaineista. Lehden mukaan opettajat altistuvat työssään jatkuvasti ulkomuotonsa kommentoinnille, mikä saattaa aiheuttaa ulkonäköpaineita.

Opettaja-lehden tekemästä kyselystä selviää, että valtaosa opettajista pitää ulkomuodon arvioinnille altistumista työhön kuuluvana välttämättömänä pahana.

YLI KAKSI kolmasosaa naisopettajista kertoo pohtivansa omaa ulkonäköään lähes päivittäin, kun taas miehistä niin tekee yksi kolmasosa.

40 prosentille kyselyyn vastanneista miehistä oma ulkonäkö on sen verran yhdentekevä asia, että he miettivät sitä tuskin koskaan. Naisista niin vastasi kuusi prosenttia.

SUOMEN KIELEN lehtori **Jouko**

Koivisto kertoo, ettei hän käytä työpäivinä enemmän aikaa peilin edessä kuin vapaapäivinä.

- Normaalisti menen töihin. Luennolle mennessä on tietysti katsottava, että on jotain vaatteita päällä ja että takki on oikein päin.

Siisti ulkoinen olemus on lehtorin mieleen.

- Puutarhakampeet eivät ole työasu. En ymmärrä, miksi opettajan pitäisi pukeutua ryysyläiseksi, Koivisto ihmettelee.

JOUKO KOIVISTON mielestä ulkonäköön liittyvät periaatteet ovat sukupuolisidonnaisia.

- Opiskelijat voisivat kummeksua, jos pukeutuisin samalla tavalla kuin poikaopiskelijat.

Hän sanoo pukeutuvansa nykyään vapaammin kuin ennen.

- Jonkinlainen kohtuus on hyvä. Enää en käytä jatkuvasti solmiota.

- Joskus on kylläkin tullut mieleen, että laitettaisiinko minut eläkkeelle,

jos erehtyisin pukeutumaan todella rohkeasti, Koivisto vitsailee.

OPETTAJA-LEHDEN KYSELYN mukaan miesopettajat pitävät naisopettajia enemmän huomion kohteena olemisesta.

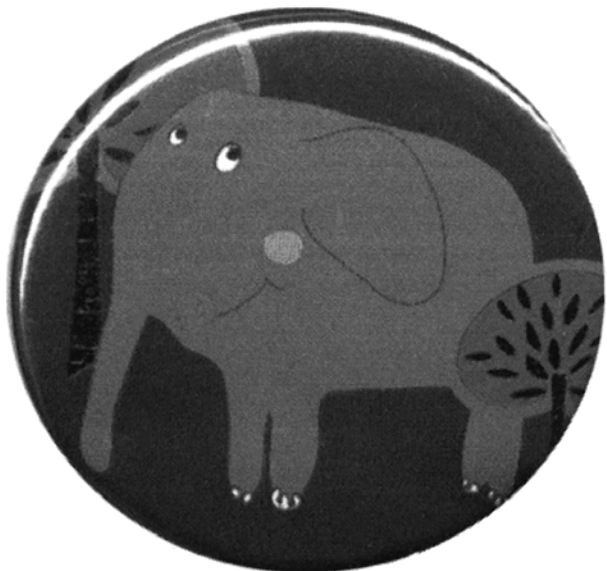
- En ole koskaan ajatellut asiaa siltä kannalta, että opettaja olisi ihailun kohteena, Jouko Koivisto toteaa.

- Ainakin yliopistossa pysytään tiukasti asiassa, eikä oloa idolina olemisesta pääse syntymään. Viime aikoina ei ole pyydetty nimikirjoituksia eikä ole tullut ihailijalähetystöjä, Koivisto naureskelee.

JOUKO KOIVISTO suostuu kuitenkin poseeraamaan InSanen ihailijakuvassa ja antamaan nimikirjoituksen.

InSanen lukijoille hän lähettää terveisiksi hyvän elämänohjeen.

- ROHKEASTI KOHTI UUSIA SEIKKAILUJA!

RETROA JA REILUSTI VÄREJÄ, NIIN PIENILLE KUIN ISOILLE!

TÄLLÄ MAINOKSELLA -15 % NORMAALIHINTAISESTA TUOTTEESTA

WWW.KIMPERI.COM

YLIOPISTONKATU 6

k[★]imper[★]i

AVOINNA: TI-PE 10-17 LA 10-14

Rokkikansa valloitti Rentukan

VIIME VUONNA lähtölaukauksensa saanut, nyt toista kertaa järjestetty Rentukka Rock toi kaivattua vaihtelua opiskelijoiden arkeen synkän talven ja helmikuun paukku-pakkasten keskellä. Edes huonoenteiseltä kalskahtava perjantai 13.päivä ei pelottanut rokinnälkäistä opiskelijakansaa tiehensä, vaan Kortepohjan legendaarinen ravintola Rentukka täyttyi yleisöstä ääriään myöten. Huonon onnen päivästä joutuivat kärsimään vain muutamat matti-myöhäiset, joille ei enää riittänyt lippuja.

TÄMÄNVUOTISEN RENTUKKA Rockin valttikorttina oli pääesiintyjä **Jarkko Martikainen**, YUP:stä tuttu ja soolo-artistinakin mainetta niittänyt mies. Harvakseltaan keikkaileva laulaja oli tehokas yleisöpyydys, ja innokkaimmat saapuivat pidemmänkin matkan takaa kuuntelemaan nimenomaan Martikaista ja hänen kitaraansa. Ennen tätä sokeria pohjalla useampi enimmäkseen paikallinen bändi sai kavuta lavalle ja näyttää keikkakuntonsa.

Maistereita ja lumifutista

ENSIMMÄINEN ESIINTYJÄ Unzyme viritteli musiikkinsa kuulijataajuuksille heti iltayhdeksän jälkeen. Festariyleisö kuitenkin vasta totutteli rooliinsa ja viihtyi enemmän pöytien ääressä kuin tanssilattian puolella. Ainakaunis ja Mama I'm Sorry pääsivät seuraavina yrittämään parhaansa tunnelman nostattamisessa. Suurin osa paikalle saapuneista näytti kuuluvan kohdeyleisöön eli opiskelijoihin, mutta mukaan mahtui myös pari juuri valmistunutta maisteria. "Mitäpä sitä valmistuneena muutakaan kuin kuluttaa aikaansa opiskelijabileissä. Mukavaa vaihtelua työnhauulle",

Lkommentoivat **Noora Parviainen** ja **Markku** (sukunimi pysyköön salassa).

RENTUKKAAN OLI tultu rokin kuuntelun lisäksi vaihtamaan kuulumisia kavereiden kanssa. Keskiyön paikkeilla esiintyneet Laivue ja Nancy saivat vääntää volume-napit täysille, jottei puheensorina olisi peittänyt musisointia alleen. **Janne Leppänen** ja **Sakari Ruokolainen** olivat tulleet ihmettelemään Rentukan meininkiä kaukaa Kuopiosta saakka ja viihtyivät niin hyvin, että varsinainen syy Jyväskylän matkaan oli jo unohtua: "Huomenna pelaamme lumifutiksen SM-kisoissa Jyväskylässä. Kaveri kertoi Rentukka Rockista ja päätimme tulla tänne keskustan baarikierroksen sijaan." Arvoitukseksi jää, miten lumifutis on sujunut pitkän yön uuvuttamilla jaloilla.

ROKKIKANSAN ODOTUS palkittiin vihdoin kun Jarkko Martikainen saapui lavalle. Yleisö pakkautui tiiviisti lavan ympärille ja takariviläiset saivat olla onnellisia, jos näkivät edes pilkahduksen artistin pääläestä. Vähitellen väki hiljentyi kuuntelemaan miestä ja kitaraa. Tunnelmasta ei puuttunut muuta kuin aaltoileva sytkärimeri.

Makaronisalaattia ja hurmosta

TUNNELMAA RIITTI takahuoneessakin. Taustajoukoista löytyi vahva Sanen edustus: illan juontajana sanaista arkuaan aukonut **Jussi Karhunen** sekä tapahtuman mediatiedottajana ja järjestelyjen puuhanaisena toiminut **Nelli Hämäläinen** kuuluvat Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden iloiseen joukkoon. Hämäläisen jälkitunnelmat tapahtumasta olivat lähes hurmioituneet: kiitosta oli satanut niin yleisöltä kuin esiintyjiltäkin. Ahkeralla ja osaavalla talkooporukalla voi saada ihmeitä aikaan. Hämäläinen pääsi toteuttamaan itseään lähes kaikessa tapahtuman järjestelyyn liittyvässä, olipa hänen tekemänsä makaronisalaattikin maittanut takahuoneessa Jarkko Martikaista myöten.

HÄMÄLÄINEN USKALTAA luvata jatkoa Rentukka Rockille ensi vuonna, ja tämän lisäksi musiikinystävien iloksi kajah-taa Rentukka Folk 16.10.2009. Ja vielä vastaus fenniste-jä kenties askarruttaneeseen kysymykseen: Rentukka Rockia ei taideta tulevaisuudessakaan vääntää muotoon Rentukka Rokki..

Laivue lavatunnelmissa. Miesten nimet ovat Matti Kortet, Tatu Kuukkanen, Ville Puronaho ja Leevi Wuolio.

Väittelyä Väittelyillasta

Piste: OLITKO väittelyillassa 30.1. lokikiven alakerrassa? Oli jännää.

Pilku: Olinhan minä. Joo, jännää, ja silti tylsää, mut kuitenkin jännää.

Piste: Sano muuta. Se nuuskakieltoväittely, jossa olivat Vasemmistoliiton Paavo Arhinmäki ja Kokoomuksen Sirpa Asko-Seljavaara oli aika vakavamielinen. Tai aiheena, ne osasi kyllä itse keventää tunnelmaa. Muuten se olisi voinut olla vähän liian yhteiskunnallista, ellei se tyttö yleisöstä olisi kysynyt, kielletäänkö Nuuskamuikkunenkin.

Pilku: Älä nyt, musta se oli hyvä, että sellainenkin aihe oli valittu. Ja ne puhu ihan fiksuja, nuuska on terveysriski ja ihan sama vaikka ruotsalaiset käyttää sitä, eikö me voitais suomalaisina olla fiksumpia? Se Asko-Seljavaara oli oikeassa puhuessaan siitä, että nuuska on vaarallista.

Piste: No shit, Sherlock. Kai kaikki tietää, että nuuska on vaarallista. Tai sitten ei. Mutta se väittelyn pointti olikin musta se, että onko yksilöllä silti oikeus ostaa ja käyttää sitä mitä haluaa, vaikka se vähän vaarallista olisikin. Ei kai yhteiskunta voi aina kaikessa holhota, vaikka ihmiset onkin joskus tyhmiä.

Pilku: No joo, eihän nuuska samalla tavalla aiheuta haittaa muille kuin tupakka, mutta silti Asko-Seljavaaralla oli tärkeä argumentti myös siitä, että nuuska aiheuttaa paljon vakavia ongelmia ja sairauksia, jotka rasittavat rahallisesti yhteiskuntaa.

Piste: Sä alat kuulostaa ihan Sirpalta. Mä pidin kyllä enemmän Arhinmäen vähän lunkimmasta asenteesta, ei noita nuuskajuttuja voida kuitenkaan valvoa, niin miksi kieltää kaikki, enemmän vaan tulisi ihmisistä

rikollisia. Ajattele, sunkin seinän takana saattaisi asua joku kiltti hiljaiseloa viettävä vanhus, joka on koko ikänsä silloin tällöin hakenut nuuskaa, ja tuontikiellon myötä siitä tulisikin yhtäkkiä gangsteri. Antaisitsä sen lain nimessä ilmi?

Pilku: Mä asun Kortepohjassa, ei siellä ole naapureina vanhuksia. Sitä paitsi sä eksyit jo asiasta. Mutta entäs se toinen väittely, siinähan oli se juontaja Susanna Laine ja toimittaja Matti Tyynysniemi? Ne puhuivat siitä, voiko julkisuutta hallita. Musta se oli yhtä tyhjän kanssa.

Piste: Kerrankin olen samaa mieltä, se ei tuntunut oikein johtavan mihinkään, en mä enää niiden lopettaessa muistanut, mihin siinä päädyttiin. Laine vaan jankkasi siitä, ettei sitä voi hallita. Mä en löytänyt niistä perusteista mitään tajunnanräjäyttävää.

Pilku: Totta, enemmän sain irti siitä Jukka Relanderin kannanotosta. Se Nina Mikkosen kotiäitikohuhan oli juuri käynnissä, ja Relanderin kolumnissaan heittävä viittaus Hitlerin kotiäitiin oli napattu jonnekin lööppeihin. Se oli paljonpuhuva esimerkki, ja musta oikeastaan koko väittelyn parasta antia. Miten voikin kaksi media-alan henkilöä olla niin mitään-sanomattomia.

Piste: Relander oli kyllä miellyttävä kommentaattori, sillä oli sana hallussa ja asenne kohdallaan. Viihteenähän koko homma toimi hyvin, vaikka se juontaja, kandidaatti Vahvanen onkin aika erikoinen tyyppi.

Pilku: Miten niin, Vahvanenhan on ihan huippu! Sillä oli ihan mahtava tilannetaju, se osasi vitsailla ja johdattaa keskustelua, mutta pysyi sopivasti taka-alalla eikä varastanut show'ta. Lisäksi sen ja Relanderin

kommentit oli yhdessä aivan mahtavia ja pelastivat tilanteen, jos keskustelu oli karkaamassa tai katkeamassa.

Piste: Ehkä se vetoaa enemmän suhun. Viihdyttävyydeltään paras osuus oli kyllä ehdottomasti illan viimeinen, Johanna Tukiaisen ja toimittaja Tuija Pallasteen väittely. Se oli yhtä sekava kuin käsitys siitä, mikä niillä edes oli väittelyn aiheena. Mulle jäi fiilis, ettei ne itsekään tieneet, mistä ne väitteli. Toisaalta, mitä muuta voi odottaa kun päästetään Tukiainen lavalle.

Pilku: Taas sä olet niin asenteellinen! Tukiainenhan oli hyvä! Se sentään puhui aiheesta ja antoi perusteluja. Se oli selkeästi sitä mieltä, että ihmisellä voi olla useita sielunkumppaneita eikä vain yksi, kuten Pallaste väitti. Tosin sehän myönsi, ettei jossain vaiheessa enää tiennyt kumpaa kantaa kannattaa ja puhui itsensä täysin pussiin. Tukiainen sentään piti kiinni omasta näkemyksestään.

Piste: Mut sun on pakko myöntää, että se oli vähän naurettavaa; ensin Tukiainen puhui varmaan vartin Kanervasta ja malarian sairastamisestaan ja promosi itseään. Oli tuonut siskonsakin mukanaan. Olihan se Pallaste vähän totinen ja sillä oli väittelyn kaava ihan hukassa, se vaan kyseli Johannalta haastattelumaisesti kysymyksiä, mutta oli se hiljaisella tyyliällään vakuuttava.

Pilku: Mä en nyt tajua sun käsitystä vakuuttavuudesta. Pallaste ei vaan haastatellut, vaan jauhoi koko ajan samaa asiaa ja samaa kysymystä, lopulta Relander jo puuttui asiaan. Lisäksi se selvästi aliarvioi Tukiaisen ja yritti vaan henkilökohtaisesti provosoida sitä. Se ruikutus pienistä rinoista oli myötähäpeän huipentuma, johan siellä yleisökin huuteli sille!

Piste: Toi sun intoilu Tukiaisesta menee varmaan siihen Vahvas-kastiin. Aina sä ihaillet kaikkia ihmetyyppejä. Mä en vaan jaksa noita turhia julkiksia, jotka nousee jostain älyttömästä syystä julkisuuteen ja sen jälkeen niitä näkee joka paikassa, niin kuin ne oikeasti olisi kiinnostavia. Mut vakuuttaa paljon paremmin se, ettei huutele turhia itsestään, mutta osaa kuitenkin asianpaikassa ottaa kantaa.

Pilkku: Ehkä se toimittaja osasi kirjoittaa kun oli sen seurustelukirjankin julkaissut, mutta suullinen ulosanti oli mitä oli. Mitähän tämä muuten kertoo meistä, kun kiivain keskustelu syntyy ennemmin Tukiaisesta ja sielunkumppanuudesta kuin nuuskakiellon analysoinnista? Keskitytäänkö me ihan oikeisiin asioihin?

Piste: Puhu vaan omasta puolestasi. Ehkä se silti jotain kertoo nykyajan yliopisto-opiskelijoiden henkisestä tasosta...

Pilkku: Ryhdistäydytään ja keskustellaan syödessä vaikka yliopistolaista. Hei kato, Vahvanen menee llokivelle, mennään mekin!

Kauniina arkeen ja juhlaan!

- Parturi-kampaamopalvelut
- Kosmetologipalvelut
- Jane Iredale-mineraalimeikit

Tutustu opiskelija- ja kanta-asiakasetuihin (yhteensä jopa yli -25%) ja varaa aika netissä: www.peicco.fi ja www.lumicci.fi

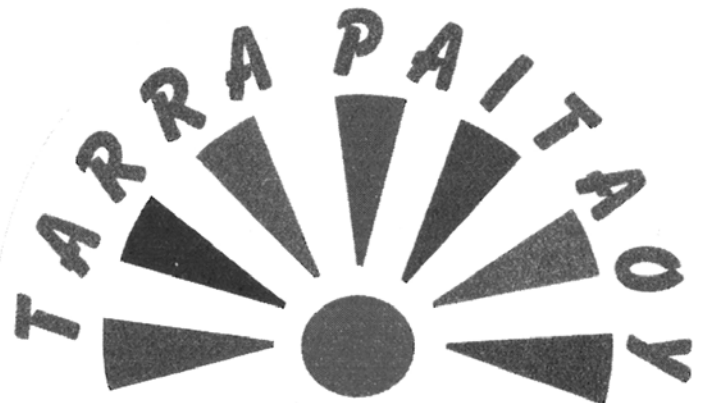

PAUL MITCHELL L'ANZA®

Hiuspalvelu
Peicco.

Kauneushoitola
Lumicci

Voionmaankatu 26, Jyväskylä, puh. 050 581 6660

Ammattitaitoa jo 30v
Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä
P. (014) 215 384, 050 552 5002
E-mail tarrapaita@tarrapaita.fi
www.tarrapaita.fi

Humanisti-Myytinmurtaajat

EDELLISESSÄ INSANESSA (2/2008) UDELTIIN ULKOPUOLISTEN KÄSITYKSIÄ FENNISTEISTÄ. TÄLLÄ KERTAA PÄÄTETTIIN SELVITTÄÄ, ONKO YLEISESTI HUMANISTEIHIN LIITETTYISSÄ STEREOTYPIOISSA PERÄÄ VAI OVATKO NE PELKKIÄ MYYTEJÄ. SEITSEMÄN EHTAA HUMANISTIA KOKOONTUI MYYTINMURTAJATELEVISIOSARJAN HENGESSÄ TESTAAMAAN HUMANISTIMYYTTIEN PAIKKANSAPITÄVYYTTÄ JA TULOKSET OVAT LUETTAVISSA SEURAAVASTA.

Sormet ovat humanistille tärkeä laskuväline.

MYYTTI: HUMANISTI EI OSAA LASKEA

TESTIRYHMÄLLE ANNETTIIN laskutehtäviä, joissa piti selvittää yliopiston kirjaston kahvikupillisten litrahintoja, kuinka monta iltaa fiktiivinen Hillevi Humanisti saa viettää Siwan kassalla ennen tuloarajojen paukkumista sekä kuinka monta kaunokirjallisuustenttiä hänen on vielä tentittävä, ennen kuin Kela perii opintotukia takaisin. Lopuksi oli vielä derivointitehtävä, koska "jos et muuta voi niin derivoi". Laskuissa sai käyttää apuna laskinta ja Maol-taulukkokirjaa. Taulukkokirjat otettiin heti käyttöön – kirjoituslustoina. Tehtävät tuottivat aluksi hämmennystä, jopa hilpeyttä, mutta ankaran keskittymisen jälkeen ne alkoivat sujua. Loppua kohti epätoivo kasvoi ja lopulta kiinnostus lopahti tyystin. Testin aikana kirjattiin ylös mm. seuraavia kommentteja: "Kuin lukisi jotain vierasta kieltä", "Onks toi litrahinta? Kiva, koskaan en juo enää kahvia", "Mikä helvetti on sisähalkaisija?", "Mitäköhän mä sain tästä nyt selville?", "Turpa kiinni, ei nolata itteämme enempää", "Mä en jaksaa laskea tätä, mua ei kiinnosta", "Osaisin laskea tän, jos jaksaisin ettii sen kaavan tosta".

Suurin osa tesriryhmäläisistä osasi selvittää puuttuvien kurssien lukumäärän ja tuloarajoja ylittämättömän työskentelymäärän. Myös derivointi onnistui ongelmitta kaikilta, mutta kahvikuppitehtävä osoittautui liian työlääksi. Monet vakuuttelivat, että osaisivat kyllä laskea, mutta eivät viitsi.

Loppupäätelmänä voitaneen todeta, että humanistit kyllä osaavat laskea, mutta heitä ei kerta kaikkiaan kiinnosta.

MURRETU

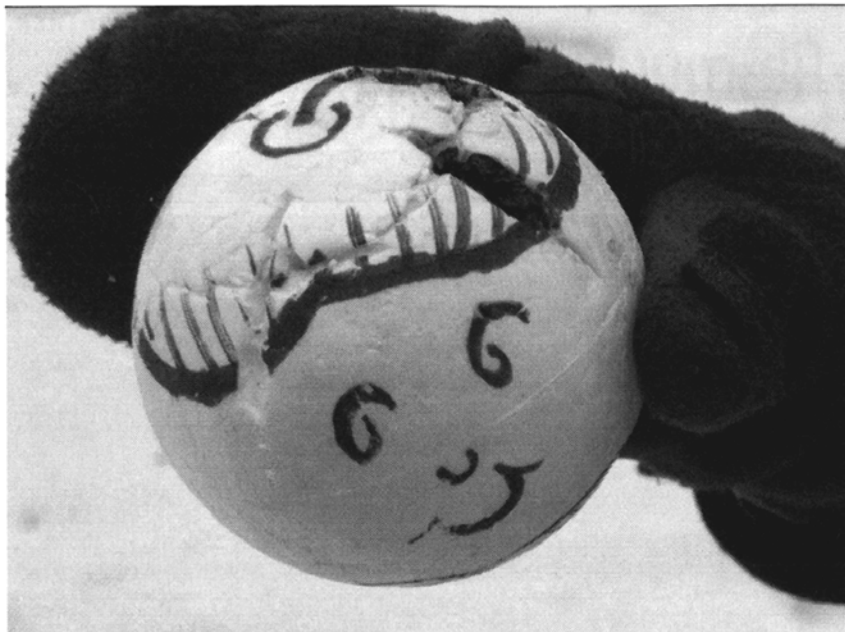
MYYTTI: HUMANISTI PUKEUTUU AINA BASKERIIN JA HUIVIIN

YHDellä TESTIHENKILÖLLÄ oli testin aikana huivi päässään, lisäksi hän kertoi käyttävänsä huivia muutenkin kaikkialla. Toinen testattava paljasti omistavansa baskerin ja käyttävänsä kaulahuivia. Loput käyttävät joskus kaulahuivia eivätkä panisi päähänsä baskeria.

MURRETU

MYYTTI: HUMANISTI ON JOKO NAINEN TAI SIVARIHOMOPASIFISTIHIPPI

TESTIN JÄRJESTELYIHIN osallistuneista humanisteista 5 oli naisia ja ainakin yhdellä miespuolisista on sotilaspassi, toinen määritteli itsensä epämääräisesti "sotilas-

"Tunnista omasta tietokoneestasi seuraavat osat: keskusyksikkö, näyttö, hiiri, näppäimistö, oheislaitteet, kuten tulostin ja skanneri", mistä selviydyttiin kiitettävästi. Paraabelin piirtäminen graafisella laskimella onnistui kahdelta testihenkilöltä ja yksi sai aikaan puolisuoran, mikä hämmästytti myös testin laatijaa. Yksi testaaaja oli lähellä onnistua, mutta lopulta turhautui ja keskeytti tehtävän suorittamisen, viides luovutti suoraan. Myös digikameran käyttöä oli tarkoitus testata, mutta kamerasta loppui akku kesken ensimmäisen testin. Ainoa digikameraa kokeillut testihenkilö ei onnistunut saamaan punasilmänestosalamaa päälle. Kaikesta huolimatta myös humanistien teknisten taitojen todettiin olevan kelpoisella tasolla.

karkuriksi".

MURRETTU

MYTTI: HUMANISTIT JUOVAT PUNAVIINIÄ

ALUSTAVIEN KYSELYJEN perusteella testiryhmämme suhtautui melko nuivasti punaviiniin. Edes esille tuotu punaviinipullo ei saanut humanistejamme hihkumaan innosta, vaan vain yksi testattavista ilmaisi pitävänsä viinistä ja olisi halunnut juoda sitä. Muut neljä kieltäytyivät jyrkästi, tosin kaksi heistä kertoi juovansa myös punaviiniä, jos on ihan pakko. Punaviinipullo jäi siis korkkaamatta. Kommentteja: "Mulle tarjottiin kannullinen viiniä, ja vaikkon tykkään siitä, niin join sen silti.", "Viinistäkin voi oksentaa."

MURRETTU

MYTTI: HUMANISTI EI OSAA KÄYTTÄÄ TIETOKONETTA TAI MUITA TEKNISIÄ VEMPELEITÄ

HUMANISTIT VAKUUTTIVAT tietoteknisillä taidoillaan: liitetiedoston liittäminen sähköpostiin ei tuottanut kenellekään ongelmia ja kaksipuolinen tulostaminenkin olisi onnistunut useimmilta jopa hämäävästä Wordin 2007-versiosta huolimatta. Joiltakin koehenkilöiltä testattiin pistokoemaisesti myös humanisteille suunnatun tietotekniikkakurssin HTK0039 ensimmäistä harjoitustehtävää:

MURRETTU

MYTTI: HUMANISTIN PÄÄ RÄJÄHTÄÄ, JOS LUKEE LIIAN PITKÄÄN TYLSÄÄ TENTTIKIRJAA

VIIMEISENÄ MYTTINÄ tutkimme, miten humanistin pää kestää joskus pitkäksikin venyviä tenttiinlukurupeamia. Tilannetta simuloitiin luetuttamalla testiryhmäläisillä Dostojevskin Rikosta ja rangaistusta. Edes useiden tuntien lukemisen jälkeen koehenkilöiden aivojen solurakenteessa ei näkynyt merkittäviä muutoksia. Koska oli kuitenkin kyse Myytinmurtajista, räjähdys oli saatava aikaan keinolla tai toisella, joten käännyimme räjähdexperttimme puoleen. Ballistista hyttelöä ei ollut saatavilla, joten jouduimme käyttämään testinuken valmistamisessa korvaavia materiaaleja. Latasimme Heikki-Hilleviksi nimetyn testinuken pään täyteen räjähdysainetta ja lukuisten yritysten ja suutariksi jääneiden pommien jälkeen onnistuimme räjäyttämään pään, joka sai vakavia vammoja. Lopputuloksena todettiin, että humanistin pää on yllättävän kestävä.

MURRETTU

TESTIN LOPPUTULOKSET näyttäisivät aukottomasti todistavan, että luulot humanisteista ovat turhia. Tosin testin tekijätkin olivat humanisteja, mistä herää kysymys: Onko humanisti lahjomaton?

Transujen juhlaa (ja muuta euroviisuista)

Sanen euroviisujoukkue Eräs Betoni. Kuvassa vasemmalta oikealle: Liisa Petäjäistö, Roosa Rentola, Sara Osanen (alarivissä), Laura Kananen, Eveliina Laurila, Mari Kröger, Hanna Haapanen (alarivissä), Auli Kotimäki ja Senna Kiviniemi.

KESKIVIIKKONA 18.3. oli Ilokiven alakerran monitoimitila täyttynyt pienistä pöytäryhmistä ja kabaree-tunnelmasta. Kuten on Yhdistyneiden Kieltenlukijoiden perinne, pidettiin tänäkin keväänä YK:n Euroviisut, jotka isännöi viime vuoden voittaja-ainejärjestö, ranskan kielen lukijoiden ainejärjestö Asterix. Teemaksi Asterix oli valinnut kabareen, joka välittyi hyvin esimerkiksi juontajan olemuksesta. Shown taso olikin kaikin puolin laadukasta alusta loppuun, "maiden" esitteilyvideoista itse esityksiin.

VAIKKA YHDISTYNEISIIN Kieltenlukijoihin kuuluu seitsemän ainejärjestöä, vain neljä nousi loppujen lopuksi estraadille. Ilmeisesti italijan, ranskan ja saksan lukijoiden joukkueet olivat jääneet metaforiseen tulliin. Esitykset nähtiin siis lopulta Sanelta, Magna Chartalta, Svenska Klubbenilta ja Sputnikilta.

ENSIMMÄISENÄ ESIINTYJISTÄ lavalle nousi Sane yhdeksän ensioneitokaisen ja omatekoisen kappaleen turvin. Tuomaripöydän puolella esitys sai välitöntä kannatusta omaperäisyydestään ja uskalluksestaan.

TOISENA ESITYKSENÄ nähtiin Magna Chartan Rock Band -peleihin nojaava medley, jossa nähtiin naiseksi pukeutunut mies ja kuultiin niin Katey

Perryä kuin Bon Jovia, joka sai myöskin yleisön syttymään.

SVENSKA KLUBBENIN esitys oli viihdyttävä, ja useamman laulun sanojen kääntämisessä ruotsiksi oli selvästi nähty vaivaa. Robottitanssi ja "Ruotsi, sammuva yhteiskunta"-kyllti ansaitsivat tuomariston pöydässä erityismaininnat.

SPUTNIKIN ESITYS sisälsi selvän tarinakaaren ja oli toinen illan esityksistä, jossa oli naiseksi pukeutunut mies. Lieneekö Sputnik kärsinyt siitä, että heidän temppunsa oli jo kertaalleen sinä iltana nähty, vai siitä, että kaikki musiikki esityksessä tuli taustanauhalla, mutta esitys ei tuntunut liikaa yleisöön uppoavan, ja hävisikin lopulta pistelaskennan.

PISTELASKENTAA EI voinut mitenkään pitää liian tiukkana kilpailuna, sillä jo yleisöäänestys osoitti selvän

suunnan kilpailulle: Magna Charta voitti yleisöäänestyksen lähes kaksinkertaisella äänimäärällä. Liittyneekö tämä siihen, että Magna Chartalla on samanlainen ero opiskelijoiden määrässä muihin ainejärjestöihin... Pisteiden laskennan jälkeen Magna Charta voitti lähes kaksinkertaisella pistemäärällä, ja sai näin kunnian isännöidä YK:n Euroviisut 2010. Jaetulle toiselle sijalle tulivat Sane ja Svenska Klubben, ja viimeiseksi jäi Sputnik.

KIITOKSIA ASTERIXILLE Euroviisuista, ja ensi vuotta odotellessa!

Saunomista ja savun tuoksua

Vuoden 2009 kevään virallinen mökkiseminaariauto.

SANEN JOKAVUOTISIIN ekskursioihin kuuluu mökkiseminaari Korpilahdelle, Ylä-Muuratjärven kyläseuran retkimajalle, Hangasjärven rantamaisemiin. Mökkiseminaarin järjestäminen on perinteisesti Sanen isännän tehtävä, ja ensimmäinen mökille joukkonsa vienyt isäntä on tietävästi Pyy Antola.

Mökkiseminaari on todellakin opiskelijajohtoista mökkeilyä, mutta opiskelua siellä ei harjoiteta, paitsi jos välttämättä haluaa. Opintopisteitä reissusta ei saa, mutta savusukelluksen alkeet tulevat luultavasti viikonlopun aikana tutuksi. Mökki on vailla sähköä ja juoksevaa vettä, mutta sivistyksen puute ei sanelaisia tunnu haittaavan. Ja viehän suomen kielen sivistynyt opiskelija varmasti palan sivistystä mökille mukanaan.

Mökillä voi hetkeksi unohtaa kaupungin ja opiskelujen kiireen saunomisen, mökkeilyn ja tietysti toisten sanelaiden mahtavan seuran parissa. Viikonlopun jälkeen levännyt sanelainen palaa kaupunkiin, kenties hieman savuntuoksuksena, mutta varmasti rentoutuneempaa kuin lähtiessään. Kuka tietää, mökillä voi vaikka törmätä muuramelaisiin makkarapaistajiin!

Kevään 2009 mökkiseminaarin sunnuntai-aamun tunnelmat.

Tyttö, joka painaa kämmenet mutaan

I

Sidon kasvoilleni illoiksi venetsialaisen naamion,
hämärässä miehet haluavat kohottaa sitä,
mutta se on sidottu tiukkaan,

eivätkä he tiedä, ettei sen alla ole mitään,
joka kuuluisi heille,
naamio on kaikki, mitä he haluavat,

sen silmänaukoista näen heidän paljastavan
minut mielessään,
mutta he eivät tiedä:
minun poskillani on pesemättömät sormet ja
hiuksista valunut hiekkainen vesi.

II

Minuun kämmeniini on piirtynyt karttoja
sadoista jäljistä, jotka olen painanut mutaan:
vielä sormet saavat otteen,
vielä minulla on tytön kengät.

Elämänviiva on tullut liasta näkyväksi,
ihan kuin sitä olisi enemmän jäljellä.

Viime aikoina olen alkanut tajuta,
ettei minusta koskaan tule naista,
eikä varsinkaan neitoa eikä rouvaa
eikä mitään muuta kuin
tyttö, joka painaa kämmenet mutaan.

III

Olen loputtomasti täynnä tytön hymyjä,
salaisia, peiteltyjä ajatuksia,
jotka kätettiin hiuksiin ja laatikoihin,

joka kerta, kun kasvan vähän,
olen vielä enemmän täynnä
sitä mitä olen aina ollut

sanoja, sanoja, sanoja, kenkiä
rusetteja ja suudelmia ja hiekkaa.

IV

Minä laitan jalkaan nahkasaappaat ja
hypin lätäköissä, joita kasvaa minun eteeni,

järvet kasvavat lätäköiksi,
lätäkököt pisaroiksi saappaan laidalla,
pisarat kasvavat minuun ja minusta tulee meri.

Tytöt juoksevat rannoilleni ja keräävät
simpukoita,
riisuvat saappaansa ja astuvat kuraan,
asettavat kätensä vieri viereen kuin vuosiksi.

Istun komeetan laidalla

I

Minä voisin mielelläni elää
vieraan planeetan pinnalla syöden alien-jukurttia,
ja katsoen peiliin vain harvoin
uskoa vakaasti, että
Tellus on kaikkein mahdottomin elinolosuhteiltaan,

Miesten kädet ovat aina kuumia
ajatuksia naisista ja omista syntymättömistä
lapsistaan.

Jotkut naiset eivät tiedä, mitä tarkoittaa äitiys,
pikkupoika sanoo, että käytiin adoptoimassa veli
Thaivaasta lentokoneilla.

Jotenkin selkeää on se,
että tunteet ovat paljon yksiselitteisempiä
taiwanilaisissa saippuasarjoissa.

II

Minä istun komeetan laidalla kuin sängyn
kädet vielä peiton alla,
varpaat paljaina, pesemättöminä,
iholla kuuma pöly,
jalat yli laidan jo, mutten vielä mennyt.

Muistan kaikki kosketukset, kaikki suudelmat,
jotka olen saanut,
jokaisen erikseen ja yhtenä suurena ideana

siitä, kuinka voisi rakastaa ja toisaalta
kuinka usein koskettaa vain itsekkäistä syistä,
itselleen.

Varpaiden välissä minulla on lauantai, tiistai,
kaikissa sormissa sormus, paitsi siinä,
minä olen täynnä sormuksia, joilla ei ole
mitään muuta merkitystä kuin sormus.

III

Tuijotan kattoa päättäväisesti
unohtaakseni sen koostumuksen,
keskittyen sen takana olevaan
taivaan ideaan,

sillä minulle on kerrottu,
kaikki mitä näemme on varjoja luolassa,
kaikki hyväilyt ovat yhden hyväilyn heijastuksia.

Minä niin mielelläni olisin syntynyt kuuraketissa,
kolmannen sukupolven yksinäisyyteen,
jos vain joskus olisimme Marsissa,
näkisimme kaiken, josta Tellus unelmoi suuria.

Kaikki platonin ideat ovat katossa,
kaikki siellä, minkä näemme silloin,
kun herätyskello ei soi vaan
herää hipaisuun kangasta ja sormia.

IV

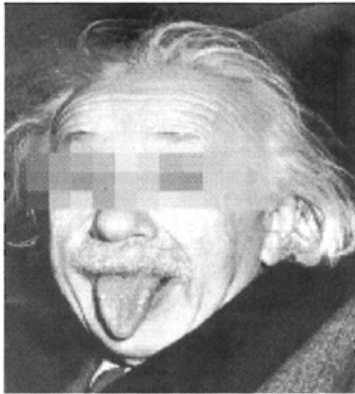
Minä yksin täytän koko ulkoavaruuden,
Telluskin kuuluu minuun, mutten tiedä siitä mitään,
se on yksi geeni, yksi solu,
yksi kivi, yksi planeetta,

sinäkin olet minussa lähtemättä,
kuin kuivat meret kuun pinnassa,
tulleet ammoisina aikoina,
eroosion ulottumattomissa,

mutta sinä olet minussa, pieni marsilainen,
hyvin kaukana, hyvin pienenä,
hyvin merkittävänä tieteen kannalta.

Kielineuvoja

TÄLLÄ PALSTALLA TOIMITUKSEN ASIANTUNTIJA VASTAAILEE JÄLLEEN MONEN NUOREN MIELTÄ ASKARRUTTAVIIN KIUSSALLISIIN, KIELIAIHEISIIN KYSYMYKSIIN.

MOI, MÄ oon tällanen miehenalku Korpilahdelta... Mulla on aika nolo ongelma.

Kun harjoittelen itekseni niin multa onnistuu ihan hyvin kaikki tällaset oikeat sijamuodot, niinku "maistuu hyvältä" ja "tykkään tytöistä", mut sitten kun teen kielioppitehtäviä yhdessä mun uuden tyttöystävän kans niin jostain syystä mulla menee ne aina sekaisin, sanon "alkaa tekemään" ja "vaikutus terveydelle"... ja se luulee että se johtuu siitä enkä haluukaan olla sen kaa! Apua?

-ONLINE PHARMACY FREE PILLS BUY NOW!

Hei! Rektiohäiriö voi olla kiusallinen, mutta ei ylitsepääsemätön vaiva myös nuorilla, varsinkin uuden suhteen alkuaikoina. Se ei varmasti johdu tyttöystävästäsi, vaan syy väriin rektiovalintoihin voi olla esimerkiksi jännitys. Luotko itsellesi kenties liikaa paineita, kun aiotte ratkoa kielioppipulmia? Kannattaa aloittaa helpommista tehtävistä ja

vähitellen siirtyä haastavampiin, kun rektiovarmuus kokemuksen myötä karttuu. Tilapäisestä rektiohäiriöstä ei kannata lannistua, vaan se on täysin normaalia, myös kumppanisi olisi hyvä tietää tämä. Jos vaiva kuitenkin jatkuu, kannattaa ottaa yhteys koulusi omaan kielineuvojaan, joka voi järjestää tukiopetusta.

Apua, oon paniikissa! Aloitin jokin aika sitten lukemaan espanjaa, mun äiti ei tiedä vielä... Nyt kun oon harjoitellu sitä koulun jälkeen yhen kaverin kanssa niin mun verbeistä on tullu epä-säännölliset ja pariin viikkoon niitä ei oo ollu ollenkaan! Tarkottaako se että mulle on tullu lukihäiriö?? Hirveetä, en uskalla kertoa äidille!

-Mañana

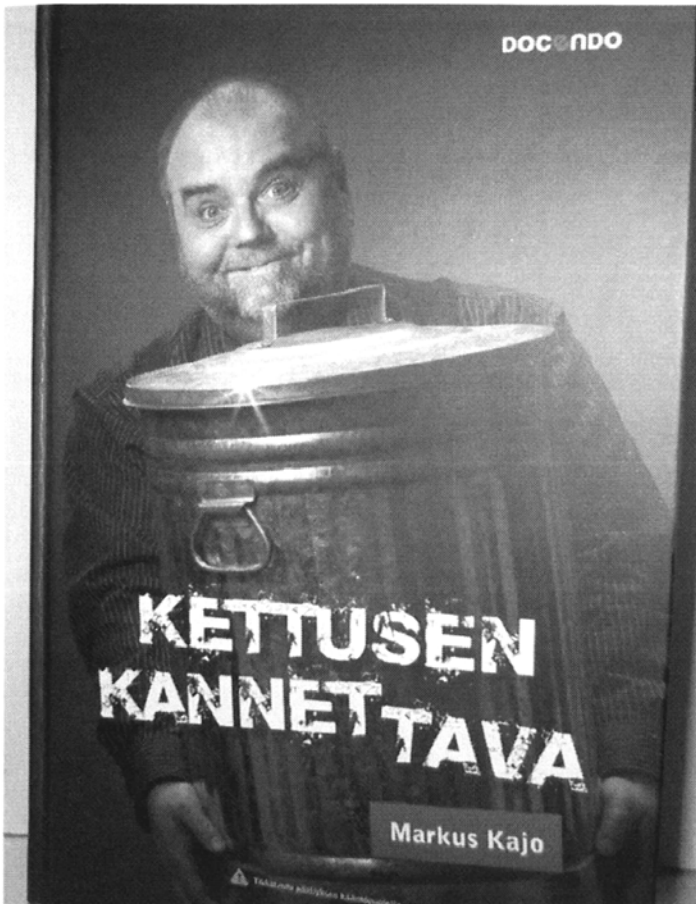
Varsinkin nuorella iällä uuden kielen opettelyn alkuvaiheessa epä-säännöllisyys on tavallista, eikä siitä ole syytä huolestua. Jos kuitenkin pidät mah-

dollisena, että olet saattanut saada lukihäiriön, kannattaa viipymättä tehdä dysleksiasteesti. Harkitse myös, voisitko kertoa äidillesi ja opiskelukaverillesi ongelmastasi, ettei sinun tarvitse olla yksin vaikean asian kanssa.

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

Kettuilua ja ketterää huumoria Kajolta

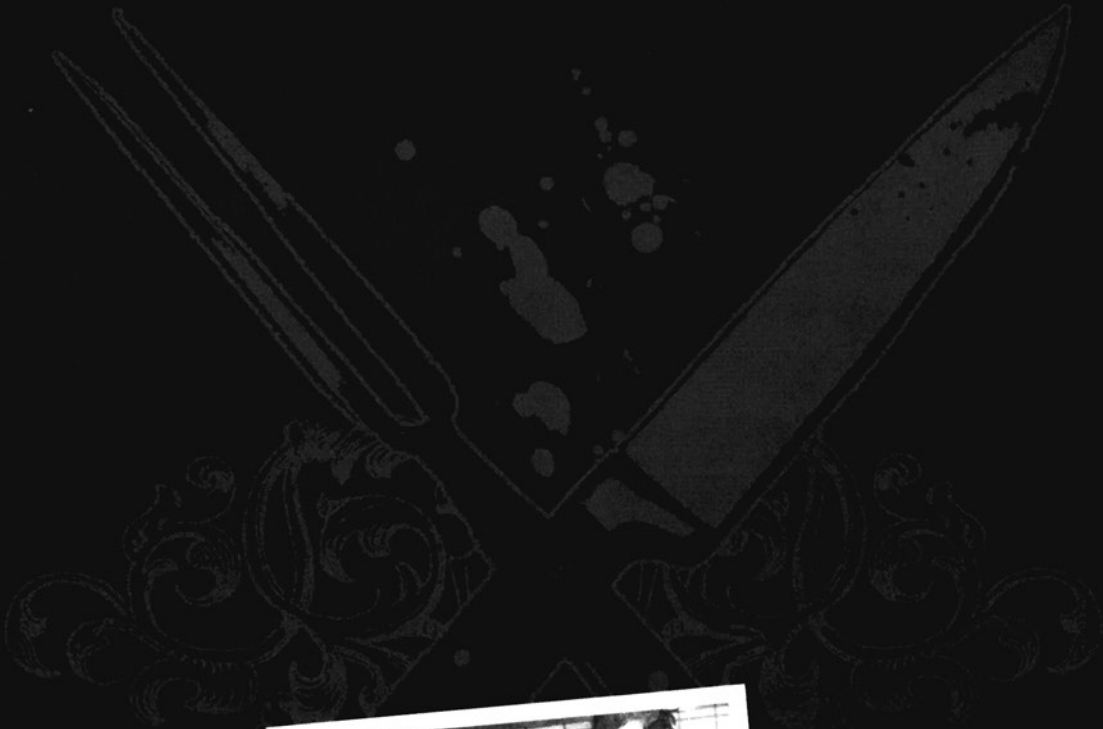
TARTTUESSANI MARKUS Kajon uusimpaan kirjaan *Kettusen kannettava* (WSOY 2008) minulla ei (häpeäkseeni?) ollut mitään käsitystä itse miehestä tai hänen tuotannostaan. Turvauduttuani Googlen apuun minulle selvisi, kuka itse asiassa on kyseessä; emmeköhän me kaikki ole jossain muodossa Kajoon joskus jollain vuosikymmenellä törmänneet? Hän on toiminut mm. STT:n paikallisena kirjeenvaihtajana, Ylen alueuutisissa, pakinoitsijana ja jo 80-luvulta lähtien kirjailijana. Humorististen tekstien kirjoittelua hän on harrastanut jo koulupoika-ajoista lähtien.

KETTUSEN KANNETTAVA on Kajon kuudes Kettus-kirja. Alun perin radio-ohjelman nimenä olleesta Kettusesta on muotoutunut Kajon "pakinoiva minä", joka pohdiskelee ja pyörittelee päässään kaikenlaisia asioita maan ja taivaan väliltä ja muualtakin. Kirja koostuu pisimmillään sivun ja lyhimmillään muutaman rivin mittaisista oivaltavista pakinoista, joiden myötä lukijalle selviää, mitä yhteistä on Kelju K. Kojootilla ja tietokoneella kirjoittamisella, miksi ikenien rakennusaine on käytännöllistä, kuinka rikastua näkövammaisen tuttavien avulla ja mikä on yksi kielellemme parhaista sanoista. Kettunen osuu vitsikkäillä ja mielipuo- lisen loogisilla filosofoinneillaan asioiden ytimeen näkökul- mista, jotka avartavat raikkaalla tavalla käsitystä maail- masta.

KIRJA ANTAA paljon käteviä ohjeita sekä elämässä pit- källä oleville että vielä kokemattomille kulkijoille. Lukemisen jälkeen jokainen tietää, että "jos joku on hirmu hyvä kara- tessa, niin ei kannata äkkiä hyökätä sen niskaan takaapäin. Voi mennä henki." Parisuhteen kanssa painiskeleville mie- hille ja naisille tiedoksi, että hysteerisen naisen saa lääkit- tyä leiskauttamalla kämmenellä päin naamaa. Ne, jotka pitävät kaikenlaisesta näpräilystä ja vaaran uhmaamisesta, tietäkööt, että "jos laitteessa on sokka, eikä ihan tark- kaan tiedä, mikä laite on kyseessä, niin varmintä on, ettei vedä sitä sokkaa irke." Itse aion ehdottomasti koiranomis- tajana hyötyä kullanarvoisesta parinvalintavinkistä: ilta- virkkuna ihmisenä etsin aamuvirkun miehen, niin eipähän tarvitse enää koskaan nousta kesken unien pissattamaan koira! Hervottomat ideat ja neuvot saavat inspiroitumaan ja virkistävät mieltä, itsestäänselvydetkin tuntuvat neron- leimauksilta kirjaan painettuina.

SANELAISESTA NÄKÖKULMASTA tekstejä voi lukea myös nauttien kielellisestä leikkittelystä ja rajojen rikkomisesta. "Senassosiaatioiset", "hillilliset" ja "kilovarttitunnit" sekoit- tuvat luontevasti tekstin joukkoon ja hauskuuttavat lukijaa tehden tekstistä itsestään mielenkiintoisen. Kettunen pohtii useassa pakinassaan myös erilaisten sanojen muo- dostumista ja taivutusasuja, joten suomen kielen harras- tajalle kirja on aivan omiaan. Kirja vaatii tietynlaista huu- morintajua ja avarakatseista tosikkomaisuuden unohta- mista, mutta en epäile, etteikö takakannen lupaus uppoa- misesta kaikenkarvaisiin ihmisiin pitäisi paikkansa. Ainut tylsäköltä tuntuva teema on iänikuinen naisen ja miehen erojen ruotiminen, mutta kuinka moni on pohtinut sitä analysoimalla värinäön erilaisuuden vaikutusta sisustus- ratkaisuihin?

MILLOIN TAHANSA kaipaavat taukoa opiskeluista, töistä, siivoamisesta tai elämä potkii muuten vain päähän, voin luvata, että Kajoon tutustuminen saa sinut taas muista- maan, mikä tässä elämässä on oikeasti tärkeää. Jos jos- tain ihmeellisestä syystä et luettuasi pitänyt teoksesta ja uhrasit siihen paljon hyvää aikaa elämästäsi, älä pura suuttumustasi suosittelijaan, vaan irrota kannen päällys- lehtinen ja kiinnitä se mummolan seinään tikkatauluksi.

SOHWI

VAASANKATU 21, JYVÄSKYLÄ, (014) 615 564
WWW.SOHWI.FI